Europeiska unionens officiella tidning

SV
L-serien

2026/1861

27.7.2026

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE (EU) 2026/1861

av den 15 juli 2026

om Eurosystemets likviditetsfacilitet för centralbanker utanför euroområdet *(ECB/2026/17)*

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 127.1 första meningen och artikel 127.2 första strecksatsen,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 2 första meningen, artikel 3.1 första strecksatsen, artikel 12.1, artikel 14.3 samt artikel 23, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 23 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*) får Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta (nedan kallade *nationella centralbanker*) bl.a. upprätta förbindelser med centralbanker och finansinstitut i andra länder och vid behov med internationella organisationer.

(2) Att bevilja likviditetslinor i euro till centralbanker utanför euroområdet och motsvarande monetära myndigheter (nedan gemensamt kallade *utländska centralbanker*) ingår i Eurosystemets grundläggande uppgift att utforma och genomföra unionens monetära politik enligt artikel 127.2 i fördraget och artikel 3.1 i ECBS-stadgan och tjänar Eurosystemets huvudmål att upprätthålla prisstabilitet enligt artikel 127.1 i fördraget och artikel 2 i ECBS-stadgan.

(3) Att göra likviditet i euro tillgänglig för utländska centralbanker inom ramen för Eurosystemets likviditetsfacilitet för centralbanker utanför euroområdet (även kallad *Eurep*) är ett penningpolitiskt instrument som också bidrar till att stödja en smidig penningpolitisk transmission genom att dämpa en negativ utveckling på eurodenominerade finansieringsmarknader utanför euroområdet, främst genom att begränsa eventuella negativa spridningseffekter av sådana spänningar för förhållandena på euroområdets finansmarknader. Eureps prissättning bör återspegla dess roll som säkerhetsmekanism och bör utformas för att uppmuntra en återgång till marknadsbaserade finansieringsarrangemang så snart förutsättningarna har normaliseras.

(4) Den 14 februari 2026 beslutade ECB-rådet att vidareutveckla Eurep för att göra den mer effektiv när det gäller att stödja en smidig transmission av euroområdets penningpolitik. I detta syfte bör ramverket uppdateras för att i princip införa allmän tillgång för alla utländska centralbanker, med förbehåll för lämpliga riskkontroller och regelefterlevnad.

(5) Att göra likviditet i euro tillgänglig inom ramen för Eurep bör inte utsätta Eurosystemet för oproportionerliga risker. För att skydda Eurosystemet från finansiella och icke-finansiella risker bör likviditet endast göras tillgänglig inom ramen för Eurep mot eurodenominerade säkerheter av mycket hög kvalitet och med lämpliga riskkontroller och skyddsåtgärder.

(6) Eurosystemet måste följa unionens restriktiva åtgärder och FN:s säkerhetsråds resolutioner om sanktioner. Eurosystemet beaktar dessutom unionslagstiftningen om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. De nationella centralbankerna måste också följa nationell lagstiftning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism samt om restriktiva åtgärder, i den mån dessa är tillämpliga på dem. Tillgång till Eurep bör därför endast ges i den utsträckning som i) de nationella centralbankerna och ECB kan fortsätta att följa sådan lagstiftning och sådana åtgärder, och ii) den utländska centralbanken bedöms uppfylla de harmoniserade minimistandarder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som Eurosystemet anser vara lämpliga för Eurep.

(7) I den utsträckning det anses möjligt och ändamålsenligt, och med målet att agera effektivt, anlitar ECB de nationella centralbankerna för att genomföra transaktioner som ingår i uppgifterna för Eurosystemet i enlighet med principen om decentralisering som framgår av artikel 12.1 i ECBS-stadgan, och med beaktande av de villkor som föreskrivs i artikel 14.3 i ECBS-stadgan. Utländska centralbankers tillgång till likviditet inom ramen för Eurep bör därför vara baserade på skriftliga avtal som ingås mellan den relevanta utländska centralbanken och den nationella centralbank som tillhandahåller sådan likviditet. Den skriftliga dokumentationen bör avspegla Eurosystemets operativa krav för

Eurep och bör ange under vilka omständigheter tillgången för utländska centralbanker kan uteslutas, stängas av eller begränsas, bl.a. till följd av riskkontroller, och för att säkerställa regelefterlevnaden. I de skriftliga avtalen bör man också kräva att den relevanta utländska centralbanken på begäran förser Eurosystemet med relevant information som är nödvändig för att Eurosystemet ska kunna utföra sina uppgifter och uppnå sina mål i förhållande till Eurep.

(8) ECB-rådet bör ha rätt att ändra parametrarna för Eurep om det anser detta nödvändigt för att uppfylla Eurosystemets penningpolitiska mål och för att säkerställa proportionalitet vid användningen av Eurep.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Av denna riktlinje framgår reglerna och parametrarna för driften av Eurosystemets likviditetsfacilitet för centralbanker utanför euroområdet (även kallad *Eurep*) enligt vilken Eurosystemet tillhandahåller likviditet i euro till centralbanker utanför euroområdet och likvärdiga monetära myndigheter (nedan tillsammans kallade *utländska centralbanker*).

2. Det rättsliga förhållandet mellan Eurosystemet och enskilda utländska centralbanker till vilka likviditet i euro tillhandahålls inom ramen för Eurep ska fastställas i lämpliga avtal som genomför bestämmelserna i denna riktlinje och ingås mellan de enskilda utländska centralbankerna och de relevanta nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta (nedan kallade *nationella centralbanker*) och tillämpas av de relevanta nationella centralbankerna.

Artikel 2

Beviljande av likviditetslinor i euro till utländska centralbanker

1. Inom ramen för Eurep får en nationell centralbank bevilja en likviditetslina i euro till en utländsk centralbank om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Den nationella centralbanken och ECB kan fortsätta att följa unionslagstiftningen om restriktiva åtgärder och FN:s säkerhetsråds resolutioner om sanktioner.

b) Den utländska centralbanken bedöms uppfylla de harmoniserade minimistandarder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som Eurosystemet uppställer för Eurep och uppfyller alla relaterade krav som återspeglas i de avtal som ska ingås mellan den utländska centralbanken och den berörda nationella centralbanken.

c) Den utländska centralbanken uppfyller de operativa krav som Eurosystemet anser vara lämpliga, inbegripet de som återspeglas i de avtal som ska ingås mellan den utländska centralbanken och den berörda nationella centralbanken.

d) Den utländska centralbanken följer alla andra avtal som den har ingått med den berörda nationella centralbanken i enlighet med denna riktlinje.

2. Den utländska centralbankens tillgång till en likviditetslina i euro inom ramen för Eurep kan uteslutas, stängas av, begränsas eller omfattas av ytterligare villkor om den utländska centralbanken inte uppfyller något av de villkor som anges i punkt 1 eller i andra fall om Eurosystemet anser detta nödvändigt, inbegripet för riskhanteringsändamål.

3. Eurosystemet får begära all relevant information från en utländsk centralbank som det anser vara nödvändig för att Eurep ska fungera väl.

Artikel 3

Säkerheter som godtas inom ramen för Eurep

1. Omsättningsbara tillgångar enligt definitionen i artikel 2.59 i Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ([1]) (exklusive säkerställda obligationer, och för att undvika oklarheter, multi cédulas enligt definitionen i artikel 2.62 i den riktlinjen) som är godtagbara som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer enligt den riktlinjen ska vara godtagbara som säkerhet för Eurep förutsatt att de dessutom uppfyller samtliga följande villkor:

a) De är denominerade i euro.

b) De hänförs till värderingsavdragskategori I eller II i enlighet med Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) ([2]).

c) De har emitterats av något av följande: i) centrala, regionala eller lokala myndigheter i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ii) organ som Eurosystemet godkänt som uppfyller de kvantitativa kriterier som framgår av bilaga XIIa till riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), iii) Europeiska unionen, iv) alla andra multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer som erkänts av Eurosystemet.

2. Trots att en tillgång är godtagbar som säkerhet för Eurep enligt punkt 1 får en utländsk centralbank inte mobilisera den tillgången som säkerhet för Eurep om den är emitterad av centrala, regionala eller lokala myndigheter i den jurisdiktion där den utländska centralbanken är etablerad.

3. Den berörda nationella centralbanken ska tillämpa följande på alla säkerheter som är godtagbara för Eurep:

a) Värderingsavdrag enligt riktlinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35), om inte ECB-rådet beslutat något annat.

b) Daglig värdering och marginalsäkerhetskrav i enlighet med reglerna i artikel 134 och 136.2 i riktlinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) och artikel 11 i Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2024/3129 (ECB/2024/22) ([3]), förutom att den nationella centralbanken i stället för att debitera ett huvudsakligt likvidkonto ska debitera den utländska centralbankens likvidkonto.

4. ECB-rådet får när som helst fastställa ytterligare krav för godtagbara säkerheter som ställs inom ramen för Eurep, om detta anses nödvändigt för att uppnå Eurosystemets penningpolitiska mål eller i riskhanteringssyfte.

5. De nationella centralbankerna ska kräva att utländska centralbanker förklarar och garanterar att alla godtagbara säkerheter som ställs eller används för Eurep är fullt överförbara och kan mobiliseras utan begränsningar samt kan realiseras utan begränsningar till förmån för Eurosystemet.. En utländsk centralbank ska vara skyldig att ersätta den berörda nationella centralbanken om godtagbara säkerheter som ställts eller används inte uppfyller dessa krav avseende mobilisering och realisering.

Artikel 4

Operativa parametrar för Eurep

1. Följande operativa parametrar ska gälla för Eurep:

a) Prissättningen ska fastställas till räntan för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna plus en spread som ECB-rådet fastställer utifrån penningpolitiska överväganden.

b) Den längsta löptiden för en enskild transaktion får inte överstiga en vecka och kan förlängas efter överenskommelse.

([1]) Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2015/510 av den 19 december 2014 om genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska ramverk (riktlinjen om den allmänna dokumentationen) (ECB/2014/60) (EUT L 91, 2.4.2015, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2015/510/oj).

([2]) Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2016/65 av den 18 november 2015 om de värderingsavdrag som tillämpas vid genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska ramverk (ECB/2015/35) (EUT L 14, 21.1.2016, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2016/65/oj).

([3]) Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2024/3129 av den 13 augusti 2024 om hantering av säkerheter i Eurosystemets kredittransaktioner (ECB/2024/22) (EUT L, 2024/3129, 20.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2024/3129/oj).

c) Det högsta lånebeloppet inom likviditetslinan i euro får inte överstiga 50 miljarder euro för en enskild utländsk centralbank.

d) Den minsta transaktionsstorleken ska vara 10 miljoner euro.

2. ECB-rådet får när som helst ändra de operativa parametrarna för Eurep om det anses nödvändigt för att uppnå Eurosystemets penningpolitiska mål eller för riskhanteringssyfte.

Artikel 5

ECB:s roll

ECB ska samordna Eurosystemets genomförande av Eurep och får för detta ändamål fastställa interna tekniska specifikationer.

Artikel 6

Verkan och genomförande

Denna riktlinje får verkan samma dag som den delges de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta.

Artikel 7

Adressater

Denna riktlinje riktar sig till de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 15 juli 2026.

På ECB-rådets vägnar
Christine LAGARDE
ECB:s ordförande